

ΑΠΟΦΑΣΗ [redacted] /2015

(Αριθμός καταθέσεως αιτήσεως [redacted] /2014)

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Ευστρατία Πατσάκογλου,
Πρόεδρο Πρωτοδικών, που ορίσθηκε με κλήρωση, σύμφωνα με το νόμο,
χωρίς τη σύμπραξη Γραμματέως.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, στις 6 Μαρτίου 2015,
για να δικάσει την αίτηση μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ: Αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρείας με την
επωνυμία «ΓΕΑ –GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ, ΕΝΙΑΙΟΣ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΤΟΥ
ΣΥΓΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ
ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ/ ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ» και
το διακριτικό τίτλο «ΓΕΑ –GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ» που εδρεύει
στη Φιλοθέη Αττικής και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε δια
του πληρεξούσιου δικηγόρου της [redacted] (ΑΜ [redacted]).

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ: 1) Ομόρρυθμης Εταιρίας με την επωνυμία
[redacted], που εδρεύει στο [redacted]
[redacted] και εκπροσωπείται νόμιμα, 2) Ν[redacted] του
Κ[redacted], κατοίκου [redacted] 3) Ι[redacted]
κατοίκου [redacted], 4) Ομόρρυθμης Εταιρίας με την επωνυμία
[redacted], που εδρεύει στο [redacted]
και εκπροσωπείται νόμιμα και 5) [redacted], κατοίκου [redacted]
[redacted] εκ των οποίων οι τρεις πρώτοι παραστάθηκαν η πρώτη μετά
και οι δεύτερος και τρίτος δια του πληρεξούσιου δικηγόρου τους [redacted]
[redacted] (ΑΜ ΔΣ [redacted] ενώ οι λοιποί δεν παραστάθηκαν.

Η αιτούσα, με τη με αριθμό καταθέσεως 1. [redacted] αίτησή της, η
οποία ορίστηκε να δικάσεται κατά τη δικάσιμο της [redacted] κατόπιν
αναβολής κατά τη δικάσιμο της [redacted] και κατόπιν νέας αναβολής κατά

[Handwritten signature]

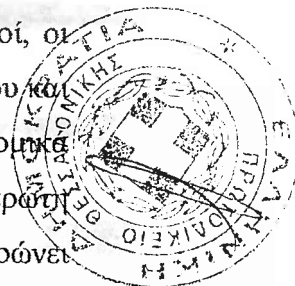
τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας ζήτησε τα αναφερόμενα σ' αυτήν.

ΚΑΤΑ τη συζήτηση της αιτήσεως οι πληρεξούσιοι δικηγόροι της αιτούσας και των τριών πρώτων των καθ' ων η αίτηση ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτοί.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Κατά την εκφώνηση της υποθέσεως από τη σειρά του οικείου εκθέματος η αιτούσα, με δήλωση του πληρεξούσιου δικηγόρου της που καταχωρίστηκε, ελλείπει πρακτικών, στο δικόγραφο της αιτήσεως, παραιτήθηκε από το δικόγραφο της αιτήσεως ως προς την τέταρτη και πέμπτη των καθ' ων. Επομένως ως προς τους διαδίκους αυτούς η αίτηση θεωρείται ότι δεν ασκήθηκε (άρθρα 294, 295, 297, 591 παρ 1 ΚΠολΔ).

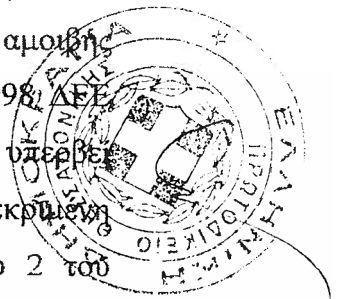
Ο Ν. 2121/1993 στα άρθρα 46 επ., προστατεύει τις βασικές κατηγορίες δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, αναγνωρίζοντας στους ερμηνευτές και εκτελεστές καλλιτέχνες και στους παραγωγούς, το δικαίωμα να επιτρέπουν ή απαγορεύουν ορισμένες χρήσεις της ερμηνείας ή της εκτελέσεώς τους ή της αναπαραγωγής των παραγόμενων από αυτούς φορέων αντίστοιχα, μεταξύ των οποίων είναι η ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιοδήποτε τρόπο, καθώς και η παρουσίασή της στο κοινό. Ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες είναι, κατά την ενδεικτική απαρίθμηση του άρθρου 46 παρ. 1 του ανωτέρω νόμου, τα πρόσωπα που ερμηνεύουν ή εκτελούν με οποιοδήποτε τρόπο έργα του πνεύματος όπως οι ηθοποιοί, οι μουσικοί, οι τραγουδιστές κ.λ.π., ενώ παραγωγοί υλικού φορέα ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας είναι, κατά το άρθρο 47 παρ. 2 του ίδιου νόμου, τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα με πρωτοβουλία και ευθύνη των οποίων πραγματοποιείται η πρώτη εγγραφή σειράς ήχων ή εικόνων ή εικόνων με ήχο. Όταν ο νόμος καθιερώνει δικαίωμα εύλογης αμοιβής, ο δικαιούχος έχει μόνο το ενοχικό δικαίωμα να ζητήσει εύλογη αμοιβή από τους χρήστες. Με το άρθρο 49 του προαναφερόμενου νόμου καθιερώνεται δικαίωμα εύλογης αμοιβής υπέρ των

ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των οποίων η ερμηνεία ή εκτέλεση έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα, καθώς και των παραγωγών των υλικών φορέων που περιέχουν την εγγραφή της ερμηνείας ή εκτελέσεως, όταν οι υλικοί αυτοί φορείς ήχου ή εικόνας, ή ήχου και εικόνας χρησιμοποιούνται με οποιοδήποτε τρόπο για ραδιοηλεκτρονική μετάδοση ή για παρουσίαση στο κοινό. Η αμοιβή αυτή είναι ενιαία, με την έννοια ότι πληρώνεται μια φορά από τον χρήστη και κατανέμεται μεταξύ των δικαιούχων (άρθρο 49 παρ. 3 Ν. 2121/1993). Το ενιαίο της εύλογης αμοιβής σημαίνει περαιτέρω ότι προσδιορίζεται με την ίδια δικαστική απόφαση το συνολικό ποσό αυτής για όλες τις κατηγορίες δικαιούχων. Η είσπραξη και διαχείριση της εύλογης αμοιβής, το δικαίωμα επί της οποίας είναι ανεκχώρητο (βλ ΕφΑθ 915/2010 ΔΕΕ 2011 σελ 306, ΕφΘεσ 259/2010 Αρμ 2011 σελ 414 με παρατηρήσεις Σ. Κουμάνη) ανατίθεται υποχρεωτικά, σύμφωνα με το άρθρο 54 του ίδιου νόμου, στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, οι οποίοι οφείλουν να διαπραγματεύονται και να συμφωνούν τις αμοιβές, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις και να εισπράττουν τις αμοιβές από τους χρήστες, διότι η είσπραξη των αμοιβών από τον κάθε δικαιούχο ατομικά είναι πρακτικά ανέφικτη. Για την είσπραξη της εύλογης αμοιβής, κάθε κατηγορία δικαιούχων μπορεί να εκπροσωπείται από χωριστό οργανισμό συλλογικής διαχείρισης. Οι οργανισμοί αυτοί, για την επίτευξη του σκοπού τους καταρτίζουν κατάλογο με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες, ο οποίος γνωστοποιείται στο κοινό με δημοσίευσή του στον ημερήσιο τύπο. Ο υπολογισμός της αιτούμενης αμοιβής γίνεται κατ' αρχάς σε ποσοστό επί των ακαθαρίστων εσόδων ή εξόδων ή συνδυασμό των ακαθαρίστων εξόδων και εσόδων, που πραγματοποιούνται από την επαγγελματική δραστηριότητα αυτού που εκμεταλλεύεται το έργο και προέρχεται από την εκμετάλλευσή του. Εάν η βάση υπολογισμού της ποσοστιαίας αμοιβής είναι πρακτικά αδύνατον να προσδιοριστεί, αυτή μπορεί να υπολογιστεί σε ορισμένο κατ' αποκοπή ποσό (βλ ΕφΑθ 915/2010 ό.π.). Εξάλλου, ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης που, κατά το νόμο, ασκεί υποχρεωτικά στο όνομά του και για

λογαριασμό των δικαιούχων ερμηνευτών - εκτελεστών καλλιτεχνών και παραγωγών το δικαίωμα καθορισμού και καταβολής της εύλογης αμοιβής, μπορεί να ζητήσει ως ασφαλιστικό μέτρο την προσωρινή εκδίκαση μέχρι και το μισό της, αναλογούσας στα μέλη του, δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων, αμοιβής. Η επιδίκαση αυτή δεν αντίκειται στη διάταξη του άρθρου 728 παρ. 1 ΚΠολΔ, με την οποία ορίζονται περιοριστικά οι περιπτώσεις κατά τις οποίες επιτρέπεται στο δικαστήριο να επιδικάσει προσωρινά ως ασφαλιστικό μέτρο κάποια απαίτηση, διότι μεταξύ των προβλεπομένων από την παραπάνω διάταξη περιπτώσεων συγκαταλέγεται και εκείνη κατά την οποία η προσωρινή επιδίκαση είναι δυνατή και σε κάθε περίπτωση που ορίζεται από τις διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου. Τέτοια περίπτωση είναι και εκείνη του άρθρου 49 παρ. 2 του Ν. 2121/1993, σύμφωνα με την οποία, σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, το ύψος της εύλογης αμοιβής και οι όροι πληρωμής αυτής καθορίζονται από το Μονομελές Πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Είναι δε προφανές ότι με την πιο πάνω ουσιαστική διάταξη προβλέπεται περίπτωση προσωρινής επιδικάσεως της εύλογης αμοιβής. Το συμπέρασμα αυτό συνάγεται σαφώς από το γεγονός ότι η διάταξη αυτή προβλέπει ρητά όχι μόνο τον, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, καθορισμό της εύλογης αμοιβής, αλλά και τον προσδιορισμό των όρων πληρωμής αυτής. Άλλωστε η προαναφερόμενη διάταξη δεν θα είχε άλλον δικαιολογητικό λόγο της θεσπίσεώς της, αφού από το Ν. 2121/1993 προβλέπεται ρητά ότι για την καταβολή της αμοιβής αποφαινεται οριστικά το αρμόδιο Δικαστήριο (βλ. ΠΠρΑθ 3318/1998, ΔΕΕ 1999). Το ποσό της προσωρινής επιδικάσεως δεν μπορεί να υπερβεί συνολικά το μισό της πιθανολογούμενης απαιτήσεως, αφού η συγκεκριμένη περίπτωση δεν περιλαμβάνεται στις εξαιρέσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 729 ΚΠολΔ (βλ. ΜΠρΑθ 7787/2000 αδημ.). Περαιτέρω, ο Ν. 2121/1993 στο άρθρο 55 παρ. 2 αυτού, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 46 παρ 3 Ν. 3904/2010, καθιερώνει τεκμήριο αναφορικά με την απόδειξη της

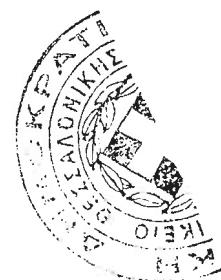

νομιμοποιήσεως των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, τόσο για την κατάρτιση συμβάσεων, όσο και για τη δικαστική προστασία των έργων, σύμφωνα με το οποίο τεκμαίρεται ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης νομιμοποιούνται να συμβληθούν ή να ενεργήσουν δικαστικά για όλους τους δικαιούχους, ημεδαπούς και αλλοδαπούς και για όλα ανεξαιρέτως τα έργα τους. Το τεκμήριο είναι μαχητό και όταν γίνεται επίκλησή του σε δίκη κατά κάποιου τρίτου, που χρησιμοποιεί το έργο χωρίς άδεια του οργανισμού ή δεν καταβάλλει την εύλογη αμοιβή, ο αντίδικος αυτού μπορεί να αποδείξει ότι η πραγματική αλήθεια είναι διαφορετική από την τεκμαιρόμενη (βλ ΜΠρΑθ 418/2004, ΜΠρΘεσ 17072/2004 αδημ). Με το άρθρο 46 παρ 1 Ν.3905/2010, προστέθηκαν στο άρθρο 49 Ν. 2121/1993 παράγραφοι 6 και 7 που ορίζουν τα εξής: «6. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης των συγγενικών δικαιωμάτων που λειτουργούν με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού μπορούν να συστήσουν ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων με σκοπό την είσπραξη της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που προβλέπεται στις παραγράφους 1, 2 και 3 του παρόντος άρθρου. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης που λειτουργούν με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού αναθέτουν κατά αποκλειστικότητα στον ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης την εξουσία να διαπραγματεύεται, να συμφωνεί το ύψος της αμοιβής, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια και να εισπράττει τη σχετική αμοιβή από τους χρήστες. Ο ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων κατά τη διάρκεια της λειτουργίας του είναι ο μόνος αρμόδιος να διαπραγματεύεται, να συμφωνεί το ύψος της αμοιβής, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια και να εισπράττει τη σχετική αμοιβή από τους χρήστες. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και του ενιαίου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, το ύψος της εύλογης αμοιβής και οι όροι πληρωμής καθορίζονται από το μονομελές πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Οριστικά περί

της αμοιβής αποφαινεται το αρμόδιο δικαστήριο ύστερα από αίτηση του ενιαίου εισπρακτικού οργανισμού συλλογικής διαχείρισης. Για τη χορήγηση της έγκρισης λειτουργίας στον ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων, καθώς και για κάθε άλλο θέμα που αφορά τη συλλογική διαχείριση εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 54 έως 58 του ν. 2121/1993. 7. Εκκρεμείς δίκες κατά την ίδρυση του ενιαίου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης συνεχίζονται από τους αρχικούς διαδίκους έως την αμετάκλητη περάτωση τους.». Επομένως μετά τη σύσταση ενιαίου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων από τους ήδη λειτουργούντες οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης ανά κατηγορία δικαιούχων, καθίσταται ο τελευταίος μόνος αρμόδιος να διαπραγματεύεται, να συμφωνεί το ύψος της αμοιβής, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια και να εισπράττει τη σχετική αμοιβή από τους χρήστες.

Στην προκείμενη περίπτωση η αιτούσα αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με την υπό κρίση αίτησή της, ισχυρίζεται ότι αποτελεί ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης συγγενικού δικαιώματος, που ιδρύθηκε με το από 28-9-2011 ιδιωτικό συμφωνητικό, που δημοσιεύτηκε νομίμως, με μοναδικούς εταίρους τους ήδη λειτουργούντες κατά την ίδρυσή της οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, για τους μουσικούς, για τους τραγουδιστές και για τις εταιρίες παραγωγούς υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας και νομιμοποιείται για την είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 Ν. 2121/1993 στους δικαιούχους, Έλληνες, που αναφέρονται στην αίτηση και αλλοδαπούς δυνάμει των συμβάσεων αμοιβαιότητας που έχει υπογράψει με αντίστοιχους αλλοδαπούς οργανισμούς, τις οποίες μνημονεύει. Ότι τα μέλη της, εκπροσωπώντας τους δικαιούχους μέχρι τη σύσταση της ίδιας, συνέταξαν από κοινού το αναφερόμενο στην αίτηση αμοιβολόγιο για τις επιχειρήσεις στις οποίες η μουσική είναι είτε απαραίτητη είτε χρήσιμη για την προσέλκυση πελατείας, το οποίο γνωστοποίησαν στο κοινό με δημοσίευση στον ημερήσιο τύπο. Ότι οι τρεις πρώτοι των καθ' ων διατηρούν εστιατόριο,

καφετέρια και πιτσαρία αντίστοιχα, και χρησιμοποιούν υλικούς φορείς με μουσικό ρεπερτόριο για να προσελκύσουν πελατεία στα καταστήματά τους, όπου η μουσική είναι χρήσιμη για τη λειτουργία τους. Οτι ενδεικτικώς μετέδωσαν τα μουσικά έργα, ελληνικού και ξένου ρεπερτορίου, που αναφέρονται στην αίτηση, ελλήνων και αλλοδαπών καλλιτεχνών, τα δικαιώματα των οποίων, μαζί με τα δικαιώματα των παραγωγών, νομιμοποιείται η ίδια να ασκήσει, λόγω καταρτίσεως συμβάσεων αμοιβαιότητας των μελών της με τους αντίστοιχους αλλοδαπούς οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης ή επειδή τα έργα αυτά κυκλοφόρησαν εντός τριάντα ημερών στην Ελλάδα. Ότι τα μέλη της και στη συνέχεια η ίδια κάλεσαν τους καθ' ων για καταβολή των νομίμων αμοιβών προς τους δικαιούχους για τα έτη 2013 και 2014, αλλά αυτοί αρνήθηκαν. Επικαλούμενη δε επείγουσα περίπτωση, ζητεί να καθοριστεί, στα πλαίσια της προσωρινής ρυθμίσεως της καταστάσεως, το ύψος της ενιαίας και εύλογης αμοιβής που δικαιούνται τα μέλη της από την καθημερινή χρήση μουσικού ρεπερτορίου εκ μέρους των καθ' ων στο συνολικό ποσό των 344,40 ευρώ για την πρώτη, 430,50 ευρώ για το δεύτερο και 430,50 ευρώ για τον τρίτο, όπως τα ειδικότερα ποσά αναλύονται στην αίτηση, να υποχρεωθούν οι ανωτέρω να της καταβάλουν προσωρινά το ήμισυ του καθορισθέντος ποσού ύψους 172,20, 215,25 και 215,25 ευρώ αντίστοιχα, συνυπολογιζομένου ΦΠΑ, καθώς και να προσκομίσουν κατάλογο με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν κατά την επίδικη περίοδο και να συνεχίσουν ανά μήνα να προσκομίζουν κατάλογο με το μουσικό ρεπερτόριο που χρησιμοποιούν, προκειμένου να προβεί στη διανομή των αμοιβών στους δικαιούμενους, και να καταδικαστούν οι ως άνω καθ' ων στη δικαστική της δαπάνη.

Η αίτηση αρμοδίως και παραδεκτώς εισάγεται για να συζητηθεί ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 686 επ. ΚΠολΔ) και είναι επαρκώς ορισμένη, χωρίς να απαιτείται, όπως ισχυρίζονται οι καθ' ων η αίτηση, η αναγραφή όλων των καλλιτεχνών Ελλήνων και ξένων που εκπροσωπεί η αιτούσα, όλων των έργων των ως άνω καλλιτεχνών, όλων των συμβάσεων αμοιβαιότητας, διότι

η αναφορά τους είναι δειγματοληπτική (βλ ΕφΘεσ 843/2010 δημοσιευμένη στη ΝΟΜΟΣ), εφόσον καθιερώνεται τεκμήριο υπέρ της αιτούσας για την αντιπροσωπευτική της εξουσία και νόμιμη στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 46, 47 παρ. 1, 49, 54 έως 58, 67 Ν. 2121/1993, καθώς και σ' εκείνες των άρθρων 176, 728 παρ. 1 εδ. ζ', 729 ΚΠολΔ (για τη νομιμότητα του αιτήματος προσωρινής επιδικάσεως του ημίσεως της εύλογης αμοιβής βλ 3471/2014, 3095/2014, 4816/2014, 2474/2014, 24363/2013 αποφάσεις του Δικαστηρίου αυτού, ΜονΠρωτΑθ 993/2015, 646/2015, 644/2015, 9994/2014, αδημοσίευτες προσκομιζόμενες, αντίθετα ΜονΠρωτΑθ 748/2015, ΜονΠρωτΚεφ 5/2014, 64/2013, ΜονΠρωτΛαμ 2497/2008 δημοσιευμένες στη ΝΟΜΟΣ, προσκομιζόμενες), πλην του αιτήματος να υποχρεωθούν οι καθ' ων να συνεχίσουν ανά μήνα να της προσκομίζουν κατάλογο του μουσικού ρεπερτορίου, το οποίο είναι απορριπτέο ως μη νόμιμο, διότι η προσκόμιση του καταλόγου προϋποθέτει τη δημόσια εκτέλεση των έργων και στην αίτηση δεν εκτίθεται ότι αυτοί συνεχίζουν κατά το παρόν χρονικό διάστημα να κάνουν χρήση μουσικού ρεπερτορίου. Επομένως, κα τά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη η αίτηση πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν.

Από τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων [redacted] και [redacted] που εξετάστηκαν στο ακροατήριο του Δικαστηρίου με επιμέλεια της αιτούσας και των τριών πρώτων των καθ' ων αντίστοιχα και από όλα τα έγγραφα που προσκομίζουν οι διάδικοι, πιθανολογήθηκαν τα εξής πραγματικά περιστατικά: Η αιτούσα είναι αστική μη κερδοσκοπική εταιρία, με νομική προσωπικότητα και αποτελεί ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης του συγγενικού δικαιώματος, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 49 παρ 6 Ν. 2121/1993. Ιδρύθηκε με το από 28-1-9-2011 ιδιωτικό συμφωνητικό, που δημοσιεύτηκε νομίμως στα βιβλία εταιριών του Πρωτοδικείου Αθηνών με αριθμό 15616/2011, με μοναδικούς εταίρους τους: 1) αστικό μη κερδοσκοπικό συνεταιρισμό περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΑΠΟΛΛΩΝ - ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ.ΠΕ.», 2) αστικό μη κερδοσκοπικό συνεταιρισμό περιορισμένης ευθύνης με την

επωνυμία «ΕΡΑΤΩ - ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ- ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.» και 3) αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ή ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ», με το διακριτικό τίτλο «GRAMMO», οι οποίοι αποτελούσαν ήδη λειτουργούντες κατά την ίδρυσή της οργανισμούς συλλογικής διαχείρισεως και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων για τους μουσικούς, για τους τραγουδιστές και για τις εταιρίες παραγωγούς υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας αντίστοιχα. Η σύσταση και λειτουργία της αιτούσας εγκρίθηκε με τη με αριθμό 687/124043/9-12-2011 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού, που δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ 3245/30-12-2011 τεύχος Β'. Περαιτέρω τα μέλη της αιτούσας είναι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης, στους οποίους έχουν ανατεθεί από τα μέλη τους, μουσικούς, ερμηνευτές - τραγουδιστές και παραγωγούς υλικών φορέων ήχου, η διαχείριση των συγγενών δικαιωμάτων τους για το σύνολο του ρεπερτορίου τους, ιδρύθηκαν σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 54 - 57 του Ν. 2121/1993 και η λειτουργία καθενός από αυτούς εγκρίθηκε με τις αριθμ. 11083/1997, 11089/1997 και 11084/1997 αποφάσεις του Υπουργού Πολιτισμού, αντίστοιχα. που δημοσιεύτηκαν νόμιμα στην εφημερίδα της Κυβερνήσεως (ΦΕΚ 1164/30-12-97), ενώ την αντιπροσωπευτικότητά τους έχει κρίνει ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας (Ο.Π.Ι.). Με την ιδιότητά τους αυτή είχαν ήδη, πριν από τη σύσταση της αιτούσας, καταρτίσει συμβάσεις με πλήθος χρηστών για την εύλογη αμοιβή των μελών τους και έχουν προβεί σε κάθε επιβαλλόμενη εξώδικη ή δικαστική ενέργεια για τη νόμιμη προστασία των δικαιωμάτων τους. Επιπρόσθετα αυτοί, ως μόνοι αντιπροσωπευτικοί στην Ελληνική Επικράτεια οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης των δικαιωμάτων των ως άνω δικαιούχων, έχουν καταρτίσει με αντίστοιχους αλλοδαπούς οργανισμούς συμβάσεις αμοιβαιότητας, σύμφωνα με τις οποίες νομιμοποιούνταν στη διαπραγμάτευση, διεκδίκηση, είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται οι αντίστοιχοι αλλοδαποί δικαιούχοι, για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα, όπως

ενδεικτικώς με τους αντίστοιχους αλλοδαπούς φορείς της Μεγάλης Βρετανίας, Ρωσίας, Ιταλίας, Ρουμανίας, Ισπανίας κλπ. Εξάλλου με το Ν. 2054/1992 κυρώθηκε η Διεθνής Σύμβαση της Ρώμης της 26-10-1961 «Περί προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφημάτων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης», η οποία εξομοιώνει τους αλλοδαπούς με τους ημεδαπούς δικαιούχους, με την παραχώρηση της αρχής της εθνικής μεταχείρισεως και παρέχει εθνική μεταχείριση σε αλλοδαπούς ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες και στους παραγωγούς των φωνογραφημάτων, εάν η πρώτη έκδοση ενός φωνογραφήματος έγινε σε μη συμβαλλόμενο κράτος, το φωνογράφημα όμως το αργότερο μέσα σε τριάντα ημέρες από την πρώτη δημοσίευση, δημοσιεύθηκε επίσης και σε ένα συμβαλλόμενο κράτος. Είναι δε γνωστό ότι όλα τα μουσικά έργα, ακόμη και αυτά που προέρχονται από χώρες που δεν έχουν κυρώσει τη Σύμβαση της Ρώμης και ιδίως τα αμερικανικά, εντός τριάντα ημερών από την πρώτη δημοσίευσή τους παρουσιάζονται στην Ευρώπη και στην Ελλάδα. Ενόψει των ανωτέρω τα μέλη της αιτούσας νομιμοποιούνταν στη διαπραγμάτευση, διεκδίκηση, είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται και οι αλλοδαποί δικαιούχοι για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση και δημόσια εκτέλεση. Στα πλαίσια των ως άνω αρμοδιοτήτων και υποχρεώσεών τους οι ως άνω οργανισμοί συμφώνησαν και κατάρτισαν από κοινού αμοιβολόγιο, το οποίο γνωστοποίησαν στο κοινό, με τη δημοσίευσή του στις πανελλαδικής κυκλοφορίας εφημερίδες «ΑΥΓΗ» στο φύλλο της 6-6-2003, «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» στο φύλλο της 2-5-2003 και «ΓΕΝΙΚΗ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΩΝ», στο φύλλο της 2-5-2003. Με τις άνω δημοσιεύσεις κάλεσαν τους χρήστες δημόσιας εκτελέσεως των υλικών φορέων ήχου σε υπογραφή συμφωνίας (η οποία είναι κάθε φορά ετήσιας διάρκειας) για την καταβολή των νομίμων αμοιβών των μελών τους, μεταξύ των οποίων και τους τρεις πρώτους των καθ' ων η αίτηση, αλλά αυτοί αρνήθηκαν για τα έτη 2013 και 2014. Ειδικότερα η πρώτη των καθ' ων η αίτηση διατηρεί επιχείρηση εστιατορίου στο Σ. σε στεγασμένο χώρο επιφάνειας 150 τ.μ., με το διακριτικό τίτλο «...». Ο δεύτερος

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

των καθ' ων διατηρεί επιχείρηση καφετέριας, σε στεγασμένο χώρο επιφάνειας 250 τ.μ. στο [redacted] με το διακριτικό τίτλο [redacted]. Ο τρίτος των καθ' ων διατηρεί επιχείρηση καφετέριας-πιτσαρίας, σε στεγασμένο χώρο επιφάνειας 250 τ.μ. στο [redacted] με το διακριτικό τίτλο «[redacted]». Οι ανωτέρω επιχειρήσεις λειτουργούν περίπου 7 μήνες κάθε έτος και χρησιμοποιούν τόσο ελληνικό όσο και ξένο ρεπερτόριο, που μεταδίδεται από το ραδιόφωνο ή από ηχητικά συγκροτήματα και με μεγάφωνα. Ο έλεγχος στα καταστήματά τους για τη διαπίστωση εάν αυτοί χρησιμοποιούσαν προστατευόμενο ρεπερτόριο έγινε από υπαλλήλους της αιτούσας στις 12-8-2014 και 23-8-2014, καθώς και κατά το έτος 2013. Ο έλεγχος αυτός δεν να απαιτείται να γίνεται από συγκεκριμένες δημόσιες αρχές κατά το άρθρο 63 Α Ν. 2121/1993, όπως ισχυρίζονται οι καθ' ων η αίτηση, διότι δεν αποβλέπει στον καταλογισμό διοικητικού προστίμου ή την υποβολή μηνύσεως, αλλά γίνεται για να διαπιστώσει η αιτούσα τη χρήση της μουσικής και να αποκτήσει αποδεικτικό μέσο στις σχετικές αστικές δίκες. Οι καθ' ων ισχυρίστηκαν ότι κάνουν αποκλειστικώς χρήση μουσικών έργων, οι δημιουργοί των οποίων είναι αλλοδαποί και δεν έχουν παραχωρήσει τα δικαιώματά τους σε οποιονδήποτε οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, συνεπώς ούτε και στην αιτούσα, αλλά τα παραχώρησαν σε εμπορικές εταιρίες, όπως η εταιρία «IN STORE MELODY ΕΠΕ» και «INKONTAKT ΕΠΕ» και το διακριτικό τίτλο «MAD MELODY», με τις οποίες αυτοί έχουν καταρτίσει συμβάσεις για χρήση του ρεπερτορίου τους, από τον Απρίλιο του 2013 η πρώτη, Ιούλιο 2013 ο δεύτερος και Μάιο 2013 ο τρίτος μέχρι και το έτος 2015 και έχουν καταβάλει τη σχετική αμοιβή τους, ενώ είναι αδιάφορο γι' αυτούς εάν οι καλλιτέχνες που εκπροσωπούνται από τις εταιρίες αυτές είναι νέοι ή άσημοι, διότι προέχον στα καταστήματά τους είναι η παροχή υπηρεσιών εστίασης και όχι η χρήση μουσικής επωνύμων δημιουργών. Προς απόδειξη του ισχυρισμού τους, εκτός από την κατάθεση του μάρτυρά τους, υπαλλήλου της εταιρίας, «INKONTAKT ΕΠΕ», προσκομίζουν σχετικά πιστοποιητικά και αποδείξεις πληρωμής της ετήσιας συνδρομής για τα έτη 2013-2014 και 2014-2015, καθώς και άδειες λειτουργίας μουσικών οργάνων, τις οποίες έλαβαν

προσκομίζοντας βεβαίωση των ως άνω εταιριών περί χρήσεως του ρεπερτορίου τους. Σύμφωνα με το σχέδιο ιδιωτικού συμφωνητικού από 2-4-2012 μεταξύ της εταιρίας «IN STORE MELODY ΕΠΕ», με έδρα την Αθήνα και του «συνθέτη» (που δεν κατονομάζεται), ο συνθέτης έχει προβεί σε δημιουργία μουσικών συνθέσεων με ή χωρίς στίχους, επί των οποίων διατηρεί το κατά το Ν. 2121/1993 δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας και τις οποίες δεν έχει διαθέσει/μεταβιβάσει προς διαχείριση και προστασία σε κανέναν οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή εισπρακτικό πνευματικών δικαιωμάτων και με τη σύμβαση παραχωρεί και μεταβιβάζει στην εταιρία το αποκλειστικό δικαίωμα να χρησιμοποιήσει το μουσικό ρεπερτόριο, να προβαίνει σε μηχανική αναπαραγωγή και διάθεση με σκοπό τη δημόσια εκτέλεσή του σε καφετέριες, ξενοδοχεία, εστιατόρια κλπ. Από το ίδιο το περιεχόμενο της σύμβασεως προκύπτει σαφώς ότι αυτή αφορά στα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας των δημιουργών και κυρίως συνθετών και όχι στα συγγενικά δικαιώματα ερμηνευτών, μουσικών και παραγωγών υλικών φορέων ήχου και συνεπώς οι δημιουργοί που έχουν συμβληθεί με τις εταιρίες αυτές δεν αντιπροσωπεύονται από την ΑΕΠΙ και δεν αφορά η σύμβαση στην αιτούσα, που είναι οργανισμός συλλογικής διαχείρισεως συγγενικών δικαιωμάτων των καλλιτεχνών, το δικαίωμα των οποίων στην εύλογη αμοιβή είναι ανεκχώρητο. Αυτό άλλωστε προκύπτει και από το με αριθμό πρωτοκόλλου 16641/10-5-2011 έγγραφο του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας προς το Υπουργείο Εσωτερικών, που αφορά στη διαδικασία της εκδόσεως άδειας χρήσεως μουσικής από τους Δήμους, κατά το άρθρο 63 παρ 2 Ν. 2121/1993, το οποίο απαιτεί, προκειμένου να εκδοθεί η άδεια, προσκόμιση έγγραφης άδειας δημόσιας εκτέλεσης, χορηγούμενη από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης της εξουσίας δημόσιας εκτέλεσης. Σύμφωνα με το ως άνω έγγραφο οι εταιρίες «FAIRMUSIC» και «JAMENDO» (καθώς και κάθε άλλη αντίστοιχη εμπορική εταιρία που πωλεί σε χρήστες ρεπερτόριο) δεν αποτελούν οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και προστασίας των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας κατά τα άρθρα 54 επ. του ίδιου νόμου και δεν νομιμοποιούνται για την έκδοση και χορήγηση τέτοιας άδειας, μπορεί όμως να εκδοθεί άδεια μουσικής εάν ο επιχειρηματίας

υπόβάλει υπεύθυνη δήλωση ότι η μουσική που θα χρησιμοποιήσει στο κατάστημά του ανήκει σε δημιουργούς που δεν έχουν αναθέσει τη διαχείριση του περιουσιακού τους δικαιώματος σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και ειδικότερα στην ΑΕΠΙ και την ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ. Σε περίπτωση που ο επιχειρηματίας χρησιμοποιεί τόσο μη εκπροσωπούμενο όσο και εκπροσωπούμενο ρεπερτόριο, τότε απαιτείται να προσκομίσει άδεια δημόσιας εκτέλεσης. Σύμφωνα δε με διευκρινιστικά έγγραφα του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας που ακολούθησαν «1. Οποιαδήποτε επιχείρηση χρησιμοποιεί μουσική δημόσια (δημόσια εκτέλεση) εκτός από την καταβολή αμοιβής στους δημιουργούς των μουσικών έργων (συνθέτες και στιχουργούς), οι οποίοι εκπροσωπούνται από τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης «ΑΕΠΙ» και «ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ», οφείλεται και εύλογη αμοιβή στους δικαιούχους των συγγενικών δικαιωμάτων που εκπροσωπούνται από τους οργανισμούς Grammo, Ερατώ και Απόλλων (α. 49 παρ. 1 ν. 2121/1993). Οι τρεις αυτοί οργανισμοί συνέστησαν τον GEA - εκτός των άλλων - προς διευκόλυνση των χρηστών και για να εισπράττουν από κοινού αυτήν την εύλογη αμοιβή. 2. Ο οργανισμός GEA (Grammo, Ερατώ, Απόλλων) είναι στην Ελλάδα ο ενιαίος και μοναδικός οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και είσπραξης των συγγενικών δικαιωμάτων τραγουδιστών, μουσικών και παραγωγών (δυνάμει της υπ' αριθ. ΥΠΠΟΤ/ΓΔΣΠ/ΔΙΓΡΑΜ/687/124043 απόφασης του Υπουργού Πολιτισμού (ΦΕΚ 3245B'/30.12.2011). 3. Η διοικητική άδεια που εκδίδεται από τους οικείους ΟΤΑ στο πλαίσιο του άρθρου 63 παρ. 2 Ν. 2121/1993 για τη χρήση και λειτουργία μουσικής δεν σχετίζεται με την καταβολή της εύλογης αμοιβής στον GEA. Ωστόσο, το κατάστημα που εκτελεί δημόσια ηχογραφημένη μουσική έχει υποχρέωση βάσει του ν. 2121/1993 (αλλά και διεθνών συμβάσεων και κοινοτικών Οδηγιών) να καταβάλλει εύλογη αμοιβή και στους δικαιούχους των συγγενικών δικαιωμάτων. Συνεπώς οφείλει να επικοινωνεί με τον GEA για την καταβολή αυτής της αμοιβής». Ενόψει των ανωτέρω, ο ισχυρισμός των καθ' ων ότι χρησιμοποιούν το μουσικό ρεπερτόριο που τους διέθεσαν οι προαναφερόμενες εταιρίες, με τις οποίες κατήρτισαν σχετικές συμβάσεις, σε κινητή συσκευή αποθήκευσης ή σε

ψηφιακούς δίσκους και δεν υποχρεούνται σε καταβολή εύλογης αμοιβής είναι απορριπτέος ως αβάσιμος. Αλλά ακόμη και εάν ήταν βάσιμος, πιθανολογήθηκε ότι οι καθ'ων η αίτηση δεν χρησιμοποιούν μόνο αυτό το ρεπερτόριο, αλλά και μουσικά έργα καλλιτεχνών, τα συγγενικά δικαιώματα των οποίων διαχειρίζεται η αιτούσα, όπως διαπίστωσε ο μάρτυρας που εξετάστηκε στο ακροατήριο με επιμέλεια της αιτούσας, ο οποίος έχει προσωπική αντίληψη, διότι επισκέφθηκε τα καταστήματα το 2013 και τον Αύγουστο του 2014. Συνεπώς σε κάθε περίπτωση οι καθ'ων η αίτηση οφείλουν εύλογη αμοιβή στην αιτούσα. Στα ανωτέρω καταστήματα των τριών πρώτων των καθ'ων η μουσική αποτελεί χρήσιμο συστατικό για την προσέλκυση πελατείας και συνεπώς γεννάται δικαίωμα εύλογης αμοιβής της αιτούσας. Στο αμοιβολόγιο που συνέταξε η αιτούσα και τα μέλη της, για τα καταστήματα, για τη λειτουργία των οποίων η μουσική είναι χρήσιμη και λειτουργούν καθ' όλη τη διάρκεια του έτους η καταβλητέα από τους χρήστες αμοιβή προσδιορίστηκε για στεγασμένο χώρο εμβαδού 101 τ.μ. έως 200 τ.μ. σε 200 ευρώ ετησίως και από 201 έως 300 τ.μ. σε 250 ευρώ ετησίως, στα οποία πρέπει να προστεθεί και ο Φ.Π.Α. ύψους 23%. Εάν η επιχείρηση λειτουργεί μέχρι 7 μήνες, όπως οι επιχειρήσεις των καθ'ων, τα ως άνω ποσά περιορίζονται σε ποσοστό 70% των ανωτέρω, δηλαδή σε 140 και 175 ευρώ αντίστοιχα και με το ΦΠΑ σε 172,20 και 215,25 ευρώ αντίστοιχα. Λαμβανομένων δε υπόψη, της διάρκειας της λειτουργίας της επιχειρήσεως των καθ'ων, του αριθμού των πελατών που έχουν τη δυνατότητα να εξυπηρετήσουν, του είδους των υπηρεσιών που παρέχουν, στις οποίες η μουσική είναι χρήσιμη και της δαπάνης στην οποία θα υποβάλλονταν για τη χρήση ζωντανής μουσικής για την ψυχαγωγία των πελατών τους, τα ανωτέρω ποσά πιθανολογούνται ως ότι συνιστούν την εύλογη αμοιβή κατά το άρθρο 49 του Ν. 2121/1993 για τη χρήση του μουσικού ρεπερτορίου απ' αυτούς. Με βάση τα ανωτέρω το ύψος της εύλογης ενιαίας αμοιβής που πρέπει να καταβάλουν στην αιτούσα πρέπει να καθοριστεί: α) για την πρώτη των καθ'ων για έκαστο από τα έτη 2013 και 2014 σε 172,20 ευρώ και συνολικώς σε 344,40 ευρώ, β) για το δεύτερο των καθ'ων για έκαστο από τα έτη 2013 και 2014 στο ποσό των 215,25 ευρώ και

συνολικώς σε 430,50 ευρώ και γ) για τον τρίτο των καθ' ων για έκαστο από τα έτη 2013 και 2014 στο ποσό των 215,25 ευρώ και συνολικώς σε 430,50 ευρώ. Τέλος, πιθανολογήθηκε ότι συντρέχει επείγουσα περίπτωση προσωρινής επιδικάσεως στην αιτούσα του μισού ποσού της αμοιβής που προσδιορίστηκε ανωτέρω, καθ' όσον πολλοί από τους δικαιούχους αποβλέπουν στο έσοδο αυτό για την κάλυψη των βιοτικών τους αναγκών, λαμβανομένου υπόψη και του γεγονότος ότι οι καθ' ων έχουν ήδη αποκομίσει οικονομικό όφελος από τη χρήση της μουσικής. Περαιτέρω πρέπει να υποχρεωθούν οι ως άνω των καθ' ων να παραδώσουν στην αιτούσα τον κατάλογο με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν κατά το επίδικο χρονικό διάστημα, ώστε να καταστεί δυνατή η διανομή μεταξύ των δικαιούχων. Κατ' ακολουθίαν πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή η κρινόμενη αίτηση, ως βάσιμη από ουσιαστική άποψη και να καταδικαστούν οι τρεις πρώτοι των καθ' ων σε μέρος της δικαστικής δαπάνης της αιτούσας, ανάλογο με την έκταση της ήττας τους (άρθρο 178 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΘΕΩΡΕΙ ως μη ασκηθείσα την αίτηση ως προς τους τέταρτη και πέμπτη των καθ' ων.

ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΣ αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αίτηση.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ προσωρινά το ύψος της ενιαίας και εύλογης αμοιβής που πρέπει να καταβάλουν οι καθ' ων στην αιτούσα, για τους υλικούς φορείς ήχου που χρησιμοποίησαν στα αναφερόμενα στο σκεπτικό καταστήματά τους: α) για την πρώτη των καθ' ων για έκαστο από τα έτη 2013 και 2014 σε εκατόν εβδομήντα δύο ευρώ και είκοσι λεπτά (172,20) ευρώ και συνολικώς σε τριακόσια σαράντα τέσσερα ευρώ και σαράντα λεπτά (344,40 ευρώ), β) για το δεύτερο των καθ' ων για έκαστο από τα έτη 2013 και 2014 στο ποσό των διακοσίων δεκαπέντε ευρώ και είκοσι πέντε λεπτά (215,25 ευρώ) και συνολικώς σε τετρακόσια τριάντα ευρώ και πενήντα λεπτά (430,50 ευρώ) και γ) για τον τρίτο των καθ' ων για έκαστο από τα έτη 2013 και 2014 στο ποσό των διακοσίων δεκαπέντε ευρώ και είκοσι πέντε λεπτά (215,25 ευρώ) και

συνολικώς σε τετρακόσια τριάντα ευρώ και πενήντα λεπτά (430,50 ευρώ).

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ έκαστο από τους ως άνω των καθ' ων να καταβάλει προσωρινά στην αιτούσα, το ήμισυ του ανωτέρω ποσού που αντιστοιχεί στην εύλογη αμοιβή και ειδικότερα: την πρώτη των καθ' ων το ποσό των εκατόν εβδομήντα δύο ευρώ και είκοσι λεπτών (172,20 ευρώ), β) το δεύτερο των καθ' ων το ποσό των διακοσίων δεκαπέντε ευρώ και είκοσι πέντε λεπτών (215,25 ευρώ) και γ) τον τρίτο των καθ' ων το ποσό των διακοσίων δεκαπέντε ευρώ και είκοσι πέντε λεπτών (215,25 ευρώ).

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τους ως άνω των καθ' ων να προσκομίσουν στην αιτούσα κατάλογο με τους τίτλους των μουσικών έργων που χρησιμοποίησαν στο κατάστημά τους για τα έτη 2013 και 2014.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τους τρεις πρώτους των καθ' ων σε μέρος των δικαστικών εξόδων της αιτούσας, τα οποία καθορίζει στο ποσό των τριακοσίων (300) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στη Θεσσαλονίκη, στο ακροατήριό του, σε έκτακτη δημόσια αυτού συνεδρίαση την 30-3-2015, απόντων των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους, παρουσία και της Γραμματέως Πρωαγωγίας Κουζιάμλαβι και θεωρήθηκε αυθημερόν

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

919

ΠΙΣΤΟ ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
θεωρήθηκε για νόμιμη
σημάνση 2 ΑΠΡ. 2015
Θεσσαλονίκη
ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

